Ч. 210. Середа 2 жовтня (19 вересня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвого сойму. — Справа угоди. — З'їзд бар. Еренталя з росийским міністром справ заграничних Ізвольским.

Вчера відбули ся два засіданя соймові, а то рано і вечером і на обох побіч впливів раджено над законом ловецким. Хід засіданя раннїшного був такий. П. Маршалок краєвий відкривши засіданє, повідомив про уділенє відпусток пос. Козловскому на два днї і пос. ґр. Тарновскому на час недуги. При читаню петиций забирали між иншими голос посли Ганчаковский, Охримович і Влодек. — Поставили внесеня: пос. Кшиштофович і тов. в справі переведеня реформи шкільництва середного і заложеня зреформованої школи на селї полученої з інтернатом, приміненої до условин і потреб суспільности; пос. Станиньский і тов. в справі заснованя кошикарской школи в Єдлічу (пов. Кросно), пос. Шпондер і тов. в справі заведеня IV. кл. при потягах особових і знижки білетів, пос. Меч. Урбаньский в справі заснованя ґімназиї в Бжозові.

По відчитаню інтерпеляций присьвятив п. Маршалок краєвий теплий спомин помершій матери Є. Е. п. Намістника ґр. Катерині Потоцкій, якого вислухали посли стоячи. За однодушною згодою послів заповів п. Маршалок передане Є. Е. п. Намістникови висказу співчутя також і на доказ взаємин між соймом а п. Намістником.

По приступленю до дневного порядку забирав голос пос. Скалковский і мотивував внесенє, щоби сойм рішив підвисшити основний капітал краєвого банку до суми 15 міліонів кор., та уповажнив краєвий Видїл до затягненя відповідної позички в облїґациях з тим, щоби для тої позички краєвий Видїл добув привілеї прислугуючі пупілярним паперам. Внесенє відослано до комісиї банкової.

Відтак відослано до комісиї буджетової справозданє краєвого Видїлу в справі будови дому на поміщенє краєвих досьвідних стаций: керамічної і нафтової при ц. к. школі політехнічній у Львові, та в справі будови загальних шпиталів в Косові і Надвірній. По сім порішено уділити концесиї: Радї повітовій в Сокали на побиранє оплат митничих від мосту на ріці Бузї в Кристинополи, як і Пфеффорови і спільникам до побираня оплат митничих через ріку Сян. Дозволено також м. Сокалеви побираня висші громадскі податки на покрите потреб громадских і шкільних.

По рефераті пос. Скалковского принято справозданє комісиї буджетової про замкненє рахунків: 1. гал. фонду пропінацийного загального за р. 1906; 2. гал. фонду пропінацийного засобового за р. 1906; 3. і 4. гал. фонду пропінацийного резервового в майні оборотовім за р. 1906 і в маєтку зародовім та буджети на р. 1908 гал. фонду пропінацийного, гал. загального пропінацийного фонду засобового і фонду пропінайийного резервового.

Референт комісиї буджетової, пос. Скалковский предкладає до ухвали соймови отсї внесеня: 1. Сойм призначує з краєвого фонду суму 500.000 кор. на уділенє помочи населеню навіщеному елементарним нещастями в р. 1907 до диспозициї краєвого Видїлу. Краєвий Видїл може отже в границях сеї суми уділювати безворотних запомог на закупно збіжа і паші, а також запомог для погорільцїв, а після власного осуду може признавати також повітам субвенциї на публичні роботи, щоби достарчити населеню зарібку. Краєвий Видїл увійде в порозуміне з ц. к. правительством задля уділюваня тих запомог з огляду на державні фонди призначені на ту цїль. 2. Сойм взиває ц. к. правительство уділити населеню навіщеному елементарними нещастями визначної запомоги з державних фондів а також щоби: а) зарядив відписанє податків ґрунтових з господарств навіщених нещастями і спинив екзекуцию залеґ-

---

НА МАНІВЦЯХ.

(З норвежского — Йони Лїя).

I.

— Давні часи!.. давні ...! — Очивидно, очивидно, любий Фасте; але й в давних часах той доїхав, хто умів правити запрягом, крім бича потрібна в дорозї і гальма.

— Застаріле поняте, вуйку, цілком вийшло з моди; не повтаряйте таких річий, бо то вам зашкодить в очах загалу. Директор банку не може старіти ся.

— Але бути до смерти легкодухом і недосьвідним, як приміром ти! Ну, таким дати волю. Поставити на чолї!

Напад кашлю перервав бесїду поважному вуйкови, котрий докінчив гадку рухом голови.

— Так, вуйку Йоелю! — говорив тимчасом Фасте, користаючи з клопоту пана директора: — мене поставте на чолї, дайте менї свободу діланя, а рідний син моеї сестри не потребував би журити ся кредитом, аби міг до чого взяти ся. Чиж богато жадаю? Але щось мати мушу, аби купити той ґрунт на побережи, де має станути електрична фабрика, о котрій я вам говорив. А що до гіпотеки...

— Після моеї гадки єсть то іменно знамене в твоїм характері будувати нїчо на нїчім, крутити бич з піску і у висліді одержати нулю. Ти приніс з собою на сьвіт тілько плянів, намірів і проєктів, що не випрядеш тої нитки до смерти. Чи случайно замість фабрики не отворив би ти народної господи на побережи?

— І то гадка цілком не зла! Вірте менї, любі вуйку! Причувала, що виплинє она колись в такім заманчивим видї, що притягне навіть вас яко директора банку.

— Ну, одним словом, хлопче, говорячи коротко і ясно, не дістанеш від мене нї гроша. Власних тобі не позичу, а капіталу матери маю обовязок стеречи і пильнувати.

— То послухайте, вуйку Йоелю! Ви нині непохитні, говорите менї о повазї, основний підставі і т. ин. А однако і ви також мали в своїм житю хвилї, в котрих чули, що з нїчого не налиє, що з порожного збанка не можна людям показати, що там щось є, одним словом, що чоловік мусить мати о що зачіпити ся, аби дав собі раду і виплив. І ваша підстава не була все непохитна і певна.

— Що?... як то?... що, брате?

— Ви були молоді, вуйку, коли постановили розпочати торговлю калїфорнійскою пшеницею, тодї дуже цінною і гляданою. І лучило ся, що ви плили на корабли до Сан Франціско через Океан Великий, а цілий ваш капітал в 25-фунтових чеках лежав в огнетревалій касї капітана. Нараз видало ся то вам не досить безпечним; ви воліли вірити собі і власній обережности. Длятого одного дня попросили ви капітана о зворот вашого депозиту. І ось держите в руцї шкіряну торбину, цілу підставу вашого майна і будучности, ідете з нею до каюти, але задержуєте ся по дорозї на покладі, приглядаючи ся, як кількох моряків кидає в море попіл з головної печи. Один неосторожний рух, якесь потрясенє і цілий ваш маєток летить в пропасть, тоне, щезає без слїду і нїчо єго не верне. Нема способу відзискати страту.

Вуйко Йоель дуже пильно обтирав хусткою великий горбатий ніс, внаслідок чого сестрінець не міг в нїякий спосіб робити поміченьи над виглядом єго лиця.

— Виджу вас ще, вуйку — говорив він дальше — як стоїте на покладї по тій тяжкій страті, глядячи на пажерливе море і очима духа бачучи, як ваш маєток поринає в глубині, чим раз низше і низше. Що тодї мусїло дїяти ся у вашім серци? Яким чувством перейняло вас то нич, в котрім всьо пропало?

— Звідки... звідки такі річи... ти... знати...

— Але ось ґеній, котрим я у вас так люблю ся, пробудив ся іменно тодї. Ви стали ся нагле великим. Нїякого зойку, нї слїду тревоги, нї тїни розпуки. Решту дня волочили ся ви як тїнь по корабли з недбалим видом і опущеними руками, але стиснені уста мовчали як німі. Простіть, вуйку, але так живо вас бачу, вашу дрібну тодї і молодечу стать обвіяну подихом нещоденної гадки. Капітан уважав вас все за чоловіка, котрого кишеня є „солїдним ґрунтом" і ви предложили єму купно цілого набору пшеницї, яку віз на своїм корабли, з річним кредитом і виплатою в двох векслях з шестимісячним реченцем.

— Справді, ти надто сьмілий, хлопче!

— А по роцї спекуляциї і сьвітлих оборотів відбили ви, завдяки пшеници, цілу страту, яку потерпіли в так несподіваний спосіб.

лостий що до тих господарств; б) призначив значнійшу скількість соли для товару, щоби єї роздати безплатно рільникам навіщеним недостачию паші; в) видав відповідні заряджени в справі нищеня миший; 2. признав тарифові пільги для перевозу паші і соли для товару а також збіжа призначеного на засів або прокормлене населеня. 3. Петициї, наведені в справоздану комісиї, передає сойм краєвому Виділови до провір ня й полагодженя.

По переведеній дискусиї принято внесеня комісиї значною більшостию.

Розпочала ся відтак дальша дискусия над законом ловецким, котра перетягнула ся і на вечірне засіданє. На тім засіданю покінчено ґенеральну дискусию і приступлено до подрібної. Ухвалено всего лиш 4 перші параґрафи, по чім задля спізненої пори замкнув п. Маршалок засіданє о годині 11·30 в ночи.

З Відня доносять: Вчера в полудне пішла чутка, що нині розпічнуть ся в Будапешті конференциї угодові. Австрийскі міністри виїдуть ранним поїздом до Будапешту. Теперішне стадиюм переговорів єсть найважнійше, бо остаточно справа мусить рішити ся, зі взгляду на то, що угорске правительство бажає перед 10 с. м. знати остаточно, що має заявити в соймі, скоро він збере ся, чи прийшло до угоди, чи ні. Підчас нинішної конференциї мають розпочати ся наради над справами фінансово-державної натури. В першій лінії прийде під наради жадане Австриї т. є. підвисшенє квоти зі сторони Угорщини. Вчера вже в ріжних міністерствах вели ся вступні конференциї. Як зачувати, проєкти законів угодових що до тих точок, на котрі оба правительства згодили ся, вже остаточно зредаґовано. В президиї міністерства зібрала ся вчера в полудне рада міністрів і потягнула ся до пізного вечера. Рівночасно з Австрийскими міністрами прибуде до Будапешту також міністер справ заграничних бар. Еренталь.

З Будапешту наспіли знов такі вісти: Угорске бюро кореспонденцийне доносить, що австрийскі міністри прибувають тут нині в полудне і побудуть тут 3 дні. Мериторичні розправи розпічнуть ся аж завтра, в середу. — Тутешні круги політичні увіряють, що партия независимости не привязує вже так великої ваги до справи підвисшеня квоти, як передтим, длятого також підвисшенє квоти не стрітить непоборимих трудностий на Угорщині.

Проводир християньско-социяльної партиї, віденьский бурмістр др. Люеґер дав ся сими днями в справі австро-угорскої угоди так почути: Доки стою на чолі християньско-социяльної партиї, не стерплю і то за ніяку ціну, щоби моя партия голосувала за угодою некористною і не дам собі в сій справі вирвати проводу з рук.

З'їзд російского міністра справ заграничних, Ізвольского, з австро-угорским міністром бар. Еренталем довів до повного порозуміня як в справах загально европейских так і специяльно в справі македоньскій а вислідом того порозуміня єсть слідуюче порученє, яке одержали заступники Австро-Угорщини і Росиї в Атинах, Білграді і Софії.

Кровава борба межи християньскими народами, котра в послідних часах прибрала великі розміри, мусіла звернути на себе увагу обох держав. Християньскі ватаги від якогось часу перестали виступати против турецкого правительства а за то звернули ся против християн, щоби їх змусити признати за свою віру і народність, до якої признають ся тоті ватаги. Численні прояви а особливо численні маніфестациї комітетів здають ся вказувати на то, що рух той, бодай в більшій части викликаний хибним поясньованєм 3 точки мірцштеґскої проґрами: „Скоро буде стверджене успокоєнє в Македонії, треба зажадати від турецкого правительства зміни в територияльнім розмеженю округів адміністрацийних, відповідно до замешкуючих їх всіляких народностий". Отже комітети революцийні, залишивши борбу против турецкого правительства, взяли ся розширяти круги територий своїх народностий. Не входячи в то, чи то стало ся в добрій чи в злій вірі, правительства у Відни і в Петербурзі уважають за конечне ствердити раз на завсїгди: 1) що зміна в територияльнім розмеженю округів адміністрацийних може бути Порті припоручена аж по ствердженю, що в краю настав спокій; Росия і Австро-Угорщина думають, що стверджене того успокоєня може настати аж по тревалій пацифікациї і повнім шезненю ватаг з краю; — 2) арт. 3 ий мірцштеґскої програми поясньоють хибно в тім дусі, що Австро-Угорщина і Росия мають намір нїби то приступити до поділу краю після кругів народних; в виду того треба сконстатувати, що постанови мірцштеґскої проґрами мають на цїли лиш розмірно незначні зміни, щоби улекшити діяльність місцевим властям. То розмеженє, якого зажадали би обі державы, не може змінити зовсім границь нинїшних територий. Обі держави звертають увагу на то, що хибне поясньованє 3-ої точки мірцштеґскої проґрами могло би лиш пошкодити, бо спонукало би Порту до заостреня репресалїй а реформи були би відложені. Наконець взиває єи послів при дотичних державах, щоби в порозуміню з російскими товаришами представили в тім дусї справу міністрови справ заграничних і просили єго, щоби ті заяви були як найскорше і найширше подані до відомости.

Новинки.

Львів, дня 1-го жовтня 1907.

— **Відзначенє жандарма.** Є. В. Цїсар надав вахмайстрови жандармериї Францови Зизакови срібний хрест заслуги з короною за уратованє з нараженєм власного житя 3 дїтий з огню.

— **Іменованя.** Президия галицкої краєвої Дирекциї скарбу іменувала податковими управителями в IX кл. ранґи податкових офіцияліз: Володимира Закшевского, Казим. Любовецкого, Михайла Реваковича і Йос. Мазуркевича.

— **Зміна власности.** Добра Гвізд в надвірняньскім повіті набув від Нути Вельцера п. Роман Заклиньский, професор учительскої семинариї в Станиславові за 280.000 К.

— **Репертоар руского народного театру.** у Львові під дирекциєю Йос. Стадника. (В сали „Яд Харузім" при ул. Бернштайна. Початок о 7 годинї вечером). — В середу 2 жовтня с. р. по раз другий „Надія", рибацкий драмат в 4 актах Г. Гаерманса; — в четвер, дня 3 жовтня „Вишневий Сад" штука в 4 актах А. Чехова; — в суботу, дня 5 жовтня „Продана наречена", опера в 3 актах Сметани. — Ціни місць: Крісло I-рядне 2 К, II-рядне К 150, III-рядне К 1·20. Партер 80 с. Для селян, учеників і войска 50 с. Крісла бальконові К 1·50, дальші 1 К. Програми при касї 20 с. — Білети продають ся в книгарнї Тов. ім. Шевченка (ул. Театральна), а в неділї і сьвята на „Рускій Бесїдї" Ринок ч. 16, I поверх. В день предстазленя від год. 5 вечером отворена каса театру.

— **Переїханий трамваєм.** Вчера рано дістав ся на ул. Личаківскій під колеса електричного трамваю робітник Григорий Демчишин і крім иньших скалїчень дізнав потрясеня мозку. Поготівля ратункової стациї відвезла єго в непритомнім ставі до шпиталю.

— **Житє сонця** мусить також колись скінчити ся. Для нас сонце перестане бути сонцем, коли остигне. На щасте скоро се не наступить. Після обчислень професора Зееа запас тепла на сонци єсть такий значний, що для удержаня теперішної температури вистане на яких 30 мілїонів лїт.

— **Обікража директора руского театру.** До мешканя п. Осипа Стадника, директора руского театру у Львові, в часї, коли був на представленю в театрі, вломили ся злодїї і отворивши двері витрихом, розбили шафу і куфер. Злодїї перебушували цїле мешканє, а лишивши одіж і постіль, забрали дорогоцїнности, зелїзну касу, в котрій було 1.700 К, асекурацийну полїсу на 4.000 К, книжочку почтової каси ощадности на 600 К, дамский ковнїр з кримских баранів і пару чорних черевиків, все загальної вартости 3000 К. Сусїди, що мешкають в тих самих сїнех, бачили сьвітло в мешканю, але думали, що се хтось вернув з театру. Вкрадені гроші були призначені на виплату ґажі для артистів, задатки і т. п. Супротив того

— Алеж які то видумки!

— По трех лїтах вернули ви яко богатий чоловік; ба, хто знає, як богатий? Звістно, що податок від капіталу деколи...

— Чого люди не знають! — скрикнув з обуренєм пан директор. — Що дотикає ближних, всьо мусять знати, знають лїпше від тебе твою душу! Особливо коли чують, що мають гроші в кишени. То кортить, доводить часом до шалености. Чужий гріш — річ цікава і приманчива. Але вертаючи до твоєї історії — я незвичайно цікавий, справді зачудований — хто міг тобі таку байку оповісти?

— Так, вуйку, случай нещоденний. То промінь в житєписи фінансїста, котрий кидає на него сьвітло, яснїйше від многих сьвітлих і голосних діл. Такою минувшиною можна по хвалити ся і та слава...

— До чорта з твоєю славою і насьмішками з причини якоїсь забутої... байки!

— Ґеній фінансїста — то не байка, вуйку, а дар винаходженя незвичайних доріг єсть вашою прикметою і висшостию. Чи гадаєте, що великий Бокман, ваш головний суперник в фінансовім сьвіті, був би спосібний щось такого видумати?

— Ні... Я певний, що ні! Щось подібного — питанє, чи він взагалї уміє думати? Але питаю тебе ще раз, Фасте, звідки вирвав ти таку байку?

— Бачите, вуйку, перед виїздом до Цириху найшов я дома пачку листів, котрі треба було переглянути перед спаленєм. В однім з них, адресованім до вітця, був іменно опис цілої подїї вами самими, вуйку, списаний.

— І ти очивидно лист спалив?

— Ні, пане директоре, за дуже мене займив. Впевняю вас, що той папір відограв в моїм житю важну ролю. Прошу, можете єго переглянути! Ви не мали ще тоді трицятьох лїт. Впевняю вас, вуйку, що мав він на мене рішаючий вплив, просто витиснув на менї свою печать. Тоді аж отворились менї очи і я зрозумів, чим єсть чоловік дїла, що він може для краю, коли творить собі нові, власні дороги. Від тої хвилї вирастали ви все передомною, ставали для мене взірцем, ідеалом. Я постановив вступити в ваші слїди, не яко марний наслїдувач, але яко чоловік розуміючий і оцїнюючий вашу велекість. Погляньте на мене; з рукавів і ковнїра тої куртки, можна би витиснути олїй, а однако...

— Щож до лиха, чи уявляєш собі ще, що буду тебе убирати, як малого хлопця? Дуже менї прикро, але...

— Нї, вуйку, противно, уявляю собі, а навіть я певний того, що не вложу на себе нового одїня, доки єго не куплю за власні гроші. Раз виплину з тої калабанї і побачите. Як мене тут видите, вуйку, чую, що я сотворений до роблення інтересів і нїчо більше. До того лиш чую зване, тим я є всею моєю душею!

(Дальше буде).

на нинїшного „першого" актори руского театру знайдуть ся в прикрім положеню.

— Попіл з дерева єсть одним з лїпших навозів для ростин. Капуста, салата, фасоля, горох, біб і много других ярин удають ся дуже добре, як додамо землї не много попелу. Коли мілким попелом посипує ся землю від часу до часу, то ростини роблять ся хорошими і здоровими і дуже гарно розвивають ся. Коли землю в осени навколо корінїв овочевих дерев т. є. так далеко, як сягає корона дерев, обкопаємо і посиплемо попелом, то вже на слїдуючий рік запримітимо, що дерево зачинає скоро розвивати ся і родить більше овочий, а шкідливі комахи вже не так єго опадають, тому що они нищать ся в лузї, котрий в часї дощу робить ся з попелу і протїкає в глубину землї, де якраз зимують комахи.

† Померли: Юлїян Дуркот, парох в Мшаній і дукляньский декан, дня 25 с. м. в 63 році житя і 41 сьвященьства; — Антін Рудий, б. ученик II р. учит. семинариї, в Самборі, дня 23 с.м. в Солукові.

— Дрібні вісти. Загальні зборі філїї руского Тов. педаґоґічного в Рогатинї відбудуть ся дня 4 жовтня о 2 год. по полудни. — Концерт в честь Шевченка в Камінцї струм. відложено з дня 6 жовтня на час неозначений. — Радник Двору при львівскім Намістництві і шеф дирекциї гал. фонду пропінацийного одержав з нагоди перенесеня єго в стан спочинку шляхотство. — Сербскому циганови, Міланови Дьордєвичеви, перебуваючому хвилево на Богданівцї, вкрадено минувшої ночи пару коний вартости 240 К. — Леопольд Вельфлїнґ, бувший архікнязь, котрий недавно тому розвів ся зі своєю жінкою, з роду Адамовичів, жениться тепер в друге з донькою шлеского банкіра Ріттера, а сестра єго ґр. Монтіньозо, бувша саска королева, котра, як звістно, втекла була від свого чоловіка з учителем своїх дітий Жіроном, віддала ся недавно за італїяньского музика Тоселлї.— За ароґантске напастоване женщин на улици арештувала львівска полїция чотирох академіків: Ісидора Роллєра, Генриха Брілля, Кароля Епштайна і Бернарда Фінкельштайна. — Оногди вечером привезено з Рогатина Дмитра Наконечного, котрого сполошені конї скинули з кізла і переїхали єму обі ноги. Нещасливого везено в товаровім ваґонї в паці вистеленій сїном, а коли привезено до Львова, не можна було єго відшукати і аж по довшім часї видобуто єго з паки. Стация ратункова відставила єго до шпиталю. — Процес Прілукова, о котрім ми доносили, закінчив ся тим, що заступник Прілукова з'обовязав ся заплатити властителеви інститута детективів 800 кор. замість запізваних 1000 кор.

— Кріпость з вязниці зробили в Білградї замкнені там, як доносять з урядового сербского жерела, за звичайні злочини редактор часописи „За Отцовину" Милан Новакович і пенсіонований поручник від жандармериї Максим Новакович. Оногди перед полуднем підчас проходу закрали ся оба до вязничної вартівнї і забрали звідтам два скорострільні карабіни з 98 патронами і два револьвери з 30 патронами. Відтак забарикадували ся оба в комнатї, з котрої вікна виходять на улицю та почали стріляти на улицю і до входу до арештів. Мимо завізваня не хотїли анї піддати ся анї перестати стріляти. Коли вже вистріляли всю муніцию, послїдними набоями револьверовими відобрали собі житє. Прибувший на місце лїкар вязничний сконстатував лиш смерть обох. Підчас тої події були зранені два жандарми. Додати потреба, що Мілан Новакович був в послїднім часї дуже роздразнений а Максим Новакович, котрий був в слїдстві з причини замаху на свою жінку, був вже кілька разів в домі божевільних.

— Чоловік в числах. Кождий чоловік має 150 костий і 500 мязів; вага крови тїла дорослого чоловіка виносить 15 кґ. Серце людске єсть звичайно 15 цм. довге; бєть ся 70 разів на мінуту, 4200 разів на годину і 36,792.000 разів на рік. Кожде ударенє серця переводить 44 ґрамів крови, 2.030 ґрамів на мінуту, 244 фунти на годину а 8550 фунтів на день. Вся людска кров проходить через серце протягом трох минут. Людскі легкі занимають у звичайним часї пять кварт воздуха; пересїчно віддихає чоловік 1200 разів на годину, а на се зуживає 300 кварт воздуха на годину, 7200 кварт на день. Людска шкіра складає ся з трох покладів, яких грубість виносить 3—6 міліметрів; кождий квадратовий цаль людскої шкіри має 4000 порів або проводів для поту.

— Старинний Єрихон. Віденьский учений Селїн, що веде розкопи в Палестинї, попав тепер на руїни старинного міста Єрихону. Розкопи ведуть ся на пяти місцях давних руїн. Вже в глубинї 1 до 2 метрів найшов Селїн слїди давного канаїтского житя. Тепер розкопують якусь велику будівлю, що єсть дуже знаменна, та не знати, до чого саме она служила. Крім сего відкопав він на Езденьскій долинї старинний арабский замок, штучну криницю та цїлий архів із табличками покритими клиновим письмом, яким писано до часу винайденя азбуки. Селїнови уможливлюють роботу віденьскі богаті люди, котрі не пожалували на те дїло грошевої підмоги.

Господарство, промисл і торговля.

— В „Газетї Львівскій" оповіщує ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові віддане будови домів мешкальних для підурядників і служби ц. к. зелїзниць державних при ул. Городецкій в підприємство за цїну гуртівну від метра квадратового забудованої площі.

Дотичні оферти принимати буде ц. к. Дирекция зелїзниць державних найпізнїйше до 14 жовтня 1907 години 12 в полудни.

Дотичні інформациї і пляни можна одержати в ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові, відділ для консервациї і будови II. поверха число дверий 204.

Телеґрами.

Відень 1 жовтня. „Polit. Corr." доносить, що мемориял, який вручено дипльоматичним заступникам Австро-Угорщини і Росиї в Атинах, Білградї і Софії в справі руху ватаг в Македониї, подано рівночасно до відомости держав, котрі підписали берлиньский договір. Крім того повідомлено о тім мемориялї цивільних аґентів Австро-Угорщини і Росиї в Македониї.

Відень 1 жовтня. Ухвалений вчера пасивний опір служби зелїзничої Товариства зелїзниць державних і північно-західної зелїзниці, єсть від півночи в повнім ходї. Поспішні поїзди приходять вже зі значним опізненєм. Доси бере участь в пасивнім опорі 70.000 служби зелїзничої.

Одеса 1 жовтня. Комендант міста, ґен.-поручник Новицкий, іменований ґен.-ґубернатором. У відозві заявляє новий ґен.-ґубернатор, що одержує в силї розпорядженя своїх попередників.

Льондон 1 жовтня. Бюро Райтера доносить з Токіо, що японьска праса витає анґльо-російску угоду яко факт, котрий причинить ся до удержаня мира в сьвітї. В розмові заявив ґр. Окума, що єсть неоголошена анґльо-російска угода що до держав балканьских і Малої Азиї.

Петербург 1 жовтня. З Севастополя доносять о події в касарни берестейского полку, що арештовано там кількох узброєних людий, між ними й бувшого поручника кріпостної артелериї Ґріского. З тої причини розійшла ся чутка о якімсь бунтї на кораблях чорноморскої фльоти.

Тифліс 1 жовтня. До дому ґен.-майора Деруканова при ул. Михайлівскій впало 6 узброєних людий а знищивши телефонічні дроти, зажадали гроший. Одержавши відмовну відповідь зранили ґенерала штилетом в голову. На крик зраненого вбіг слуга і прохожий офіцир. Двох напастників зловлено, прочі втекли.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недоцадя. (Телефона ч. 527).